

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2003/468/GUSP

av den 23 juni 2003

om kontroll av vapenförmedling

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15 i detta, och

Artikel 1

av följande skäl:

(1) Vid genomförandet av Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport har medlemsstaterna enats om att angripa problemet med vapenförmedling.

1. Syftet med denna gemensamma ståndpunkt är att kontrollera vapenförmedlingen för att undvika ett kringgående av FN:s, EU:s eller OSSE:s vapenembargon samt av de kriterier som anges i Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport.

(2) Medlemsstaterna har haft fortsatta och fördjupade diskussioner om olaglig vapenhandel och vapenförmedling och har kommit överens om ett antal bestämmelser för att kontrollera dessa verksamheter genom nationell lagstiftning i enlighet med vad som anges nedan.

2. För att uppnå detta mål kommer medlemsstaterna att se till att deras befintliga eller framtida nationella lagstiftning om vapenförmedling överensstämmer med de bestämmelser som anges nedan.

(3) De flesta medlemsstaterna har redan antagit eller håller på att anta en nationell lagstiftning i frågan.

Artikel 2

(4) I den fjärde årliga rapporten enligt tillämpningsbestämmelse 8 i Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport har medlemsstaterna enats om att fortsätta överläggningarna på området vapenförmedling på grundval av de redan godkända riktlinjerna, inför antagandet av en gemensam ståndpunkt i frågan.

1. Medlemsstaterna kommer att vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera vapenförmedlingsverksamheten inom deras territorium. Medlemsstaterna uppmanas också att överväga en kontroll av förmedlingsverksamheten utanför deras egna territorium om den utförs av förmedlare med deras nationalitet som är bosatta eller etablerade på deras territorium.

(5) De i Wassenaar-arrangemanget deltagande staterna enades om en samförståndsförklaring för att överväga ett antagande av nationella åtgärder för att reglera vapenförmedlingsverksamhet.

2. Medlemsstaterna kommer också att upprätta en tydlig rättslig ram för laglig förmedlingsverksamhet.

(6) I Förenta nationernas åtgärdsprogram om handeldvapen och lätta vapen förpliktigas staterna att skapa en adekvat nationell lagstiftning eller adekvata administrativa förfaranden för att reglera verksamhet som rör förmedling av handeldvapen och lätta vapen samt att vidta ytterligare åtgärder för att stärka det internationella samarbetet för att förhindra, bekämpa och utrota olaglig förmedling av handeldvapen och lätta vapen.

3. I punkt 1 avses med förmedlingsverksamhet en verksamhet som utförs av personer och enheter som

— handlar med eller ordnar transaktioner som kan innebära överföring av föremål som förekommer på EU:s gemensamma förteckning över militär utrustning, från ett tredje land till ett annat tredje land,

eller

— köper, säljer eller arrangerar överföring av dessa föremål som är i deras ägo, från ett tredje land till ett annat tredje land.

(7) I Förenta nationernas protokoll mot olaglig tillverkning av och handel med eldvapen, delar till eldvapen och ammunition, bifogat till Förenta nationernas konvention om gränsöverskridande organiserad brottslighet förpliktigas partnerstaterna att upprätta ett system för att reglera verksamheten för de personer som sysslar med vapenförmedling.

Denna punkt skall inte hindra en medlemsstat från att i sin nationella lagstiftning definiera förmedlingsverksamheten på sådant sätt att såväl föremål som exporteras från det egna territoriet som från en annan medlemsstats territorium omfattas.

Artikel 3

1. För att få utöva en förmedlingsverksamhet bör en licens eller ett skriftligt tillstånd ha erhållits från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten äger rum och, om så krävs enligt nationell lagstiftning, där förmedlaren är bosatt eller etablerad. Medlemsstaterna kommer att bedöma ansökningarna om licens eller skriftligt tillstånd för specifika förmedlingstransaktioner i enlighet med bestämmelserna i Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport.
2. Medlemsstaterna bör i minst tio år bevara förteckningen över alla personer och enheter som har erhållit licens i enlighet med bestämmelserna i punkt 1.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna får också kräva att förmedlare innehar ett skriftligt tillstånd att verka som förmedlare samt att ett register upprättas över vapenförmedlare. Registrering eller tillstånd att verka som förmedlare kommer under inga omständigheter att ersätta kravet på nödvändig licens eller nödvändigt skriftligt tillstånd för varje transaktion.
2. Vid bedömningen av ansökningarna om skriftligt tillstånd att verka som förmedlare eller vid registreringen kan medlemsstaterna bland annat ta hänsyn till all dokumentation om den ansökandes tidigare inblandning i olaglig verksamhet.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna kommer att inrätta ett system för utbyte av information om förmedlingsverksamhet sinsemellan och med tredje land, allt efter behov. Ett särskilt arrangemang för detta informationsutbyte kommer att inrättas. Detta arrangemang kommer att ta särskild hänsyn till det fall då flera medlemsstater är inblandade i kontrollen av samma förmedlingstransaktion(er).

2. Utbyte av information kommer bland annat att ske på följande områden:

- Lagstiftning.
- Registrerade förmedlare (vid behov).
- Förteckningar över förmedlare.
- Avslag på ansökningar om registrering (vid behov) och om tillstånd.

Artikel 6

Varje medlemsstat kommer att införa lämpliga sanktioner, även straffrättsliga påföljder, för att säkerställa att kontrollerna av vapenförmedling genomförs effektivt.

Artikel 7

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 8

Den gemensamma ståndpunkten skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 23 juni 2003.

På rådets vägnar
G. PAPANDEOU
Ordförande